

פיוט לשבת חנכה

מי כְּמוֹדָה וְאֵינְךָ כְּמוֹדָה, מִי דוֹמָה לָךְ וְאֵינְךָ דוֹמָה לָךְ

אֶמְדֹּלָה שֵׁם אֱ-לֹהֵי בְּשִׁירֵי / עַל כִּי אֲנִי כִרְמוּ וְהוּא נוֹטְרִי,
וְלִשְׁמֹשׁ לְפָנָיו מֵאֵז הַבְּשִׁירֵי / הַעֵם הַהוֹלְכִים בְּחֹשֶׁךְ רְאוּ אֹר. (ישע' ט א)

בְּכֹל צְרָתִי צַר אִפֹּל / אִים דֹּדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ,
וּבְתוֹךְ עֲדָתִי יֵדַע אֶת אֲשֶׁר לוֹ / וַיֵּרָא אֱ-לֹהִים אֶת הָאֹר. (ברא' א ד)

גָּבַר יְדֵי וְזָרוּעוֹתַי הַפִּיז / נָתַן בְּקוֹלוֹ קוֹל רֶם וְעֲזִיז,
לְהַדוֹף אוֹיְבֵי מִפְּנֵי הַעִיז / וּנְבוֹזָה בְּהֵם עַד אֹר. (שמואל א יד לו)

דָּרַךְ קִשְׁתִּי מִיַּעֲקֹב כְּכֹכֵב / לְתַת לְאִישׁ כְּפָרִי דְרָכָיו,
סִיעֵנִי מִשְׁמַיִם בְּצַבָּאוֹת מְלֹאכָיו / מִשְׁמַיִם נִלְחָמוּ כָל כּוֹכְבֵי אֹר (תה' קמח ג)

הַיּוֹם הַזֶּה אוֹדָה אֱ-לֹהֵי / הַנּוֹתֵן בְּמֵים עֲזִים נְתִיבִי,
וְגִאֲלֵנִי בְּכָל דּוֹר מִבֵּין שׁוֹכְבֵי / כִּי אֶ-דְּוִי יִהְיֶה לָךְ לְאֹר. (ישע' ס יט)

וַיְהִי בִימֵי אֶמְרָפֶל / אֲנְטִיּוֹכּוֹס הִרַע הַמִּתְגַּאֵה עַל שְׁפֹל,
מְלָכוֹת נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת שׁוֹכֵן עֲרַפֶּל / עֲטִישׁוֹתָיו תִּהְיֶה אֹר. (איוב מא י)

זָמַם עֲצָה עַל זָרַע יִשְׂרָאֵל / גּוֹי רַע עָוִיל וּמִתְגַּאֵל,
לְשַׁכַּח אֶש-דָּת מַעַם בְּחִיר אֶ-ל / וְהַחֲשִׁכְתִּי לְאֶרֶץ בְּיוֹם אֹר. (עמוס ח ט)

חֲשַׁב בְּלִבּוֹ לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתָם / וּלְהַנְחִילָם דָּת חֲדָשׁ לֹא שְׁעָרוּם אֲבוֹתָם,
יִצְחָק אֲבָרָהֶם וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם / צְדִיקִים כְּאֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאֹר. (משלי ד יח)

טַפְּסָרִים שָׁלַח בְּכָל גְּבוּלָם / לְהַעֲמִיד צְלָמִים לַעֲבֹד אֱלִילִים,
וּלְכַרַע בְּרִיךְ כְּעֶבֶד נְכָלָם / לְפָנָי עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ אֹר. (תה' מט כ)

יַעֲצוּ לְהַפֵּר בְּרִית אֲבוֹת גַּם בְּנֵים / אֲשֶׁר כָּרַת עִמּוֹנוֹ שׁוֹכֵן מַעוֹנִים,
לְכַלְתִּי עֲבַד אֲשֶׁרִים וְחַסְנִים / כִּי לְכַדָּךְ אֲתָה הַכִּינּוֹת מֵאֹר. (תה' עד טז)

כְּבֹאֵם יְרוּשָׁלַיִם הַיָּא הַעִיר הַגְּדוֹלָה / הַשְּׂבִיתוּ שְׂמִיחָתָהּ שְׂשׂוֹנָה וְגִילָה,
וְאַסְרוּ עָלֵיהֶם בְּרִית הַמִּילָה / אַף חֲשֹׁף יְשׁוּפְנֵי וְלִילָה אֹר. (תה' קלט יא)

לְמַחֹת אֲמוּנַת אֶ-ל אֶחָד מַלְבוֹת / זָמְמוּ בְּגִזְרָם בְּשָׂבִיעֵי לֹא תִשְׁבַּת,
עֲשׂוֹת חֲפָצִים וְט' וְלִי אֲבוֹת / יַעֲצוּ עָלַי שְׁמַיִם חֲשֹׁף לְאוֹר. (תה' ה' כ)

מִהָרֹו בְיָדָם אֶת נַפְשָׁם לְהַשִּׁים / חֲסִידֶיךָ קְדוֹשֶׁיךָ מִבְּטָן עֲמוּסִים,
וְנִהְרְגוּ בְיַד עֲרָלִים מְאוּסִים / אוֹתִי נִהַג וְיִלֵּךְ חֲשֹׁף וְלֹא אוֹר (איכה ג ב)

נִהְגוּ כִי אִז הֵם כְּרוֹדְפִים וְכַנּוּשִׁים / אִז לְמַלְךָ תִּבְאֲנָה שְׂתִימֵי נָשִׁים,
שְׂבִינְיָהן גָּזְרוּ לְמַרְוֹת גָּזַר יוֹקְנָשִׁים / לְהַשִּׁיב נַפְשָׁם מִנִּי שְׂחַת לְאוֹר. (איוב לג ל)

סִכְבוּם כְּעַכְנָא וְיָנִים אֲרוּרִים / לְהַשְׁלִיכֶם לְאַבְדוֹן מְרֹאֵשׁ בּוֹל הָרִים,
וְבִנְיָהן הֲרַפִּים אֶתֶן קִשׁוּרִים / כְּעוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר. (איוב ג טז)

עֲנִיָה סַעְרָה בְּקִבוּץ בְּנִיָה / עוֹמְדִים עֲקוּדִים לְפָנַי מַעֲנִיָה,
וְהַמְלֵךְ יוֹשֵׁב וְשׂוֹחֵק לְפָנַיָה / וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר. (איוב לז כא)

פְּנֵה כְרַשְׁעוּ אֶל גְּדוֹל הַבָּנִים / וּמַחְמָאוֹת פִּיו רַכּוּ מִשְׂמָנִים,
לְצַלֵּם חוּשׁ וְנִפְל עַל פָּנִים / עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשְׁף הַשְּׂמֵשׁ וְהָאוֹר (קהלת יב ב)

צַחֵק עָלָיו בֵּן הָאֱלֹמָנָה / אֲשֶׁר שָׂמָה בְּיִשְׂרָאֵל חֲנָה,
אָמַר טוֹב לִי הַיּוֹת כְּמִדְמֹנָה / כִּי אֲשַׁב בְּחֲשֹׁף אֶ-דְנִי לִי אוֹר (מיכה ז ח)

קִצַּף הַמְלֵךְ עַל הַבֵּן הַסּוֹרֵר / וַיַּצֵּה בְּמַגוּרָה אֶת בְּשָׂרוֹ לְגֵרָה,
וַיַּעַק אִם וְאֲחִים אִז עוֹרֵר / בְּיוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אוֹר. (זכריה יד ו)

רָשַׁע הַחַל הַחַל וְגַמּוֹר / בְּיוֹם אֶחָד כָּרַם חֶמֶד לְזָמֹר,
רָמָה יָד עִם מְשׂוּלִים לְחַמּוֹר / אִי זֶה הַדְּרָךְ יִחַלֵּק אוֹר. (איוב לח כד)

שָׂמוּ שְׂמַיִם עַל זֹ הַצָּרָה / תַּמּוּ נִסְפוּ מַעֲבִירֵי מַסּוּרָה,
שָׂאִי קִינָה וְזַעֲקֵי מְרָה / לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשְּׂמֵשׁ לְאוֹר. (ישעיה ס יט)

תַּחֲנַתִּי עָלְתָה לְפָנַי שׁוֹכֵן מַעוֹנִים / אָמַר לְגַאֲלָנִי בְיַד עִם פְּהַנִּים,
לֹא-דְנִי הַקְּדָשׁוּ שְׂשׂוּה חֲשִׂמָנִים / כְּאֶחָד טוֹבִים וּמִתּוֹק הָאוֹר. (קהלת יא ז)

אמרת משה בפיהם שגורה / מי לא-דני אלי מבין עובדי עברה,
נאספו לוי האמונים לעזרה / א-לוה עליהם והופיע אור. (איוב לו טו)

באו נמרצים לנקם נקמתם / והקריזו קרד על צוררי דתם,
תקעו בשופר לכנס עדתם / יודעי תרועה א-דני באור. (תהלים פט טז)

יזהירו בגבורה כזהר רקיע / לארץ נצחם של יונים הגיע,
ומצבותם לנתץ ומצבותם להבקיע / להתהלך לפני א-להים באור.
(תה' נו יד)

גם מאריות גברו ומנשרים קלו / גדודי גדודים לפנייהם נפלו,
שרועים שדודים עת בהם קטלו / יקוד כיקוד אש והיה אור. (ישעי' יז)

דביר קדשך מידם חננו / ועל מצבו השפל קוננו,
וחנכו המזבח או-אז רננו / ולכל בני ישראל היה אור. (שמות י כג)

בטהרה באו אל היכל קדשך / ובנו מנורה להאיר לפניך,
לדרך יצאו ויקחו אליך / שמן זית זך כתית למאור. (ויקרא כד ב)

נעם לפניך ריח חנונים / בעשותם שלחן טהור ועליו חונים,
כל כליו ואת לחם הפנים / ואת מנורת המאור. (שמות לה יד)

זיו אפם נהר עת מצאו פך תם / בלשכת הכהן וחתום בחותם,
והדליק מסנו שמונה ימים נרותם / בן אהרן הכהן שמן המאור.
(במדבר ד זז)

כרבות לך עלינו נסים / אתה עלינו ואנו עליך ששים,
הן לך לבדך כל המעשים / אמר יהי אור ויהי אור. (בראשית א ג)

אשרי המבין צפוני סודות / היו מני קדם עתידות,
לאהרן קדושו עת חשק עתודות / כי נר מצנה ותורה אור. (משלי יג ט)

יעשו כל עמך ככהנים תמימים / בהדליקם לפניך שמנה ימים,
גאלנו מהרה אדון עולמים / כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.
(תה' לו י)